

Arrest

nr. 269 542 van 8 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X
 handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 25 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster is geboren op 25 augustus 2019 in België. Verzoekster dient, via haar ouders, een eigen verzoek om internationale bescherming in op 17 februari 2020.

1.2. Wegens haar jeugdige leeftijd wordt verzoeksters vader gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS') op 26 februari 2021, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 15 maart 2021 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige), die luidt als volgt:

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Jouw ouders bezitten de Syrische nationaliteit. Je vader F. M. (CG X; O.C. X) en moeder R. A. (CG X; O.V. X) vertrokken uit Syrië rond maart 2016. Naast de algemene situatie vreesden ze de Syrische autoriteiten omwille van jouw vaders desertie uit het leger. Op 1 april 2016 arriveerde hij vanuit Turkije in Griekenland en diende daar een verzoek om internationale bescherming in. Op 3 mei 2016 werd je broer M. M. (CG X; O.V. X) in Griekenland geboren. Je vader beweert in Griekenland in moeilijke omstandigheden te hebben geleefd en bedreigd te zijn geweest door een zekere M. A. A., waarvoor hij werkte. In juli 2017 reisde hij daarom door naar Nederland. Na zijn vertrek uit Griekenland werd hem daar toch nog een beschermingsstatus toegekend. Ook je moeder kreeg in Griekenland een beschermingsstatus toegekend. Op 13 september 2018 vervoegde je broer met je moeder je vader in Nederland, nadat haar een Grieks reisdocument werd toegekend. Het verzoek om internationale bescherming dat je ouders in Nederland indienden, werd afgewezen.

Op 20 november 2018 kwamen ze in België aan. Je ouders dienden hier een verzoek om internationale bescherming in op 11 december 2018. Jij werd hier geboren op 25 augustus 2019. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van jouw ouders ook in de naam van je broer en jou als vergezellende minderjarigen ingediend.

Op 24 juli 2019 werd door de commissaris-generaal beslist jouw ouders verzoek niet-ontvankelijk te verklaren daar ze reeds in een lidstaat van de Europese Unie, i.c. Griekenland, een internationale beschermingsstatus hadden verkregen. Ze dienden een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) tegen deze beslissing. De RvV bevestigde de beslissing van het CGVS op 20 januari 2020.

Op 17 februari 2020 dienden jouw ouders in naam van je broer en jou een verzoek om internationale bescherming in. Tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van jullie verzoek haalt je vader aan dat jullie niet naar Syrië kunnen omdat hij gezocht wordt door het regime en geëxecuteerd zou worden. Jullie zouden niet zonder je vader in Syrië kunnen verblijven. Hij wijst er tevens op dat jullie niet geregistreerd zijn in Syrië. Ten opzichte van Griekenland herhaalt je vader zijn verklaringen omtrent de slechte levensomstandigheden daar. Hij zou zelf moeten instaan voor jullie huisvesting, school en andere zaken. Bovendien beschik je niet over Griekse documenten. Hierdoor zou jij geen rechten hebben in Griekenland, meer bepaald wat betreft onderwijs en gezondheidszorg. Verder haalt je vader aan dat de problemen die hij tijdens zijn verzoek aanhaalde met M. A. A., ook voor jullie een gevaar inhouden. Je vader vreest immers dat jullie omwille hiervan door bendeleden ontvoerd zouden worden. Hij wijst er verder op dat je broer omwille van het verhuizen naar verschillende landen, psychische klachten ondervindt. Hij gaat niet graag naar school, is er terughoudend en neemt afstand van andere kinderen. Hij heeft bovendien nood aan een prijzige tandbehandeling, hetgeen je vader in Griekenland niet zou kunnen bekostigen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd, rekening houdend met het gegeven dat je nog géén twee jaar oud was, het persoonlijk onderhoud rechtstreeks van je vader F. M. (CG 18/22477; O.C. 8.748.424) afgenomen die tevens in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen. Bovendien heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die tevens in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer “de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een beslissing werd genomen.”.

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op **dezelfde gronden** die jouw **ouders** aanhaalden ter staving van hun verzoek. Je vader verwijst immers naar het feit dat jullie niet naar Syrië terug kunnen omwille van het feit dat hij daar gezocht wordt door de autoriteiten (CGVS p.6). Dit werd evenwel reeds irrelevant geacht daar jullie situatie niet langer ten overstaan van Syrië doch wel ten overstaan van Griekenland, i.e. de EU-lidstaat die jouw ouders reeds internationale bescherming verleende, dient te worden beoordeeld, doch jouw ouders niet hebben kunnen aantonen dat zij (of wat dat betreft, hun gezin) er niet langer over actuele en toereikende bescherming zouden beschikken. Dat jullie in Syrië niet geregistreerd zijn, is dus tevens irrelevant (CGVS p.6). Hij herhaalde verder de slechte levensomstandigheden in Griekenland en de problemen die hij ondervond met M. A. A. als reden waarom jij en je zus niet naar Griekenland zouden kunnen terugkeren (CGVS p.5). De exacte motivering hieromtrent staat duidelijk weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van je ouders in het kader van hun verzoek (zie beslissingen CGVS die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat deze zelfde motieven in jouw hoofde wel een apart verzoek rechtvaardigen.

Wat betreft de **psycho-medische situatie** van je broer dient volledigheidshalve te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming (CGVS p.5-6).

Het is voorts opmerkelijk dat enkel in naam van je broer en jou een verzoek ingediend werd, zonder dat je ouders in eigen naam een nieuw verzoek indienden (CGVS p.4). De vaststelling dat je ouders er tot op heden niet voor kozen een nieuw verzoek in te dienen, ondermijnt dan ook de ernst van jullie voorgehouden problemen en doet ook het vermoeden rijzen dat je ouders de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen gebruiken ten einde jullie **recht op opvang**, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

Wat betreft het argument van je vader dat hij niet weet of hun **verblijfsdocumenten** nog verlengd zullen worden in Griekenland (CGVS p.7), dient te worden gewezen op het feit dat overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Je vader verklaart zelf geen contact meer te hebben gehad met de Griekse autoriteiten (CGVS p.4). Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS dan ook van mening dat na onderzoek van de elementen in jouw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat jouw ouders werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die hen werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat hun status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van hun status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat ze niet zouden kunnen terugkeren naar

Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, hun verblijfsvergunning die verband houdt met hun status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Wat betreft **jouw status of verblijfsregeling**, in geval van terugkeer naar Griekenland, kan voorts de redenering die hieromtrent reeds in de beroepsbeslissing van je ouders werd geopperd, worden herhaald. Artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar hieruit volgt géénszins dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn (CGVS p.5).

Dit betekent dat hoewel de lidstaten enerzijds weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, zij anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen en zulks op zich geen vervolging uitmaken in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dienen jouw ouders zich met betrekking tot de mogelijkheden in jouw hoofde in Griekenland dan ook te beroepen op de geëigende procedures die hen naar Grieks recht ter beschikking staan, of eventuele kritieken die ze hieromtrent hebben aldaar te doen gelden.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een apart verzoek voor jou rechtvaardigen.

Het verzoek om internationale bescherming van je broer M. M. (CG 20/10311; O.V. 8.748.445) wordt tevens niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

Verzoekster argumenteert dat er wel degelijk nieuwe elementen aanwezig zijn in haar asielaanvraag, die bovendien betrekking hebben op haar persoonlijk. Zij betoogt vooreerst dat niet is voldaan aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 57/6 § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingen wet en argumenteert hierover het volgende: "Het artikel 57/6 §3, eerste lid , 6° Vreemdelingenwet luidt als volgt: § 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie; Onder "internationale bescherming" wordt verstaan: Artikel 1 § 1. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder : 16° internationale bescherming : de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus; Aldus is het vereist dat een persoon effectief geniet van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in een andere Europese Lidstaat. In casu geniet L. niet van de internationale beschermingsstatus. Wel integendeel, het meisje is geboren in België, nadat aan haar ouders de internationale beschermingsstatus werd toegekend. Volgens de kwalificatierichtlijn, en de Griekse wetgeving, krijgt een kind niet automatisch de internationale beschermingsstatus, indien het geboren is nadat de ouders

deze status hebben gekregen. Article 23 (Article 23 of the Directive) Maintaining family unity 1. The competent authorities shall ensure that all necessary measures are taken so that family unity is maintained. 2. (a) The family members of the beneficiary of international protection in whose name he/she applied for international protection shall be granted same status as the one granted to the beneficiary, unless they do not wish or such status is incompatible with other protection already granted to them. (b) The family members of the beneficiary of international protection who are present in the country, provided that they do not fall within the ambit of point (a) and do not individually qualify for such protection, are entitled to claim the benefits referred to in Articles 24 to 36, in accordance with relevant procedures and if this is compatible with any other status already granted to them. These benefits must guarantee an adequate standard of living to the beneficiary and, if provided, they are maintained separately even after the minor comes of age or the marital relationship is ended following divorce, estrangement or the death of the beneficiary of international protection (<https://www.refworld.org/pdfid/54eb4e774.pdf>, PD 141/2013). Zo ook: 2. Status and rights of family members According to Article 23 PD 141/2013, as amended by Article 21 L 4375/2016, family members of the beneficiary of international protection who do not individually qualify for such protection are entitled to a renewable residence permit which must have the same duration as that of the beneficiary. However, in case the family has been formed after entry into Greece, the law requires the spouse to hold a valid residence permit at the time of entry into marriage in order to obtain a family member residence permit.⁸⁷³ This requirement is difficult to meet in practice and may undermine the right to family life, since one must already have a residence permit in order to qualify for a residence permit as a family member of a refugee. (ECRE, AIDA Country Report, Greece, p. 183). Deze Griekse wetgeving is de omzetting van het artikel 23 van de richtlijn nr 2011/95/EU (hierna kwalificatierichtlijn) dat als volgt luidt: 1. De lidstaten zorgen ervoor dat het gezin in stand kan worden gehouden. 2. De lidstaten waarborgen dat gezinsleden van de persoon die internationale bescherming geniet die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming aanspraak kunnen maken op de in de artikelen 24 tot en met 35 genoemde voordelen, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid. Aldus geniet het kind, geboren nadat de ouders de internationale beschermingsstatus hebben gekregen, geenszins automatisch van de vluchtelingenstatus/subsidiaire beschermingsstatus. Het artikel 57/6 is bijgevolg niet van toepassing op L.. In casu is er weldegelijk een nieuw elementen voorhanden dat rechtvaardigt dat deze problematiek wordt onderzocht in het kader van de onderhavige asielaanvraag. Met name werd na de afwijzing van de asielaanvraag van de ouders, de volgende prejudiciële vraag gesteld aan het Hof van Justitie: "...” (Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Cottbus (Duitsland) op 24 december 2020 — RO, wettelijk vertegenwoordigd / Bondsrepubliek Duitsland (Zaak C-720/20)). Verzoekster vraagt om het dossier op te schorten totdat het Hof van Justitie een standpunt heeft ingenomen over de prejudiciële vraag. In ondergeschikte orde stelt verzoekster dat zij in een situatie van extreme armoede dreigt terecht te komen. Zij argumenteert hierover als volgt: Het behoort de overheid om zelf een omstandig onderzoek te verrichten naar de situatie waarin de asielzoeker zal terechtkomen in geval van een terugkeer naar Griekenland: 88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak). C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C438/17). “Zoals eerder aangehaald in het arrest M.S.S. heeft het EHRM echter reeds geoordeeld dat: “359 The Government argued that the applicant had not sufficiently individualised before the Belgian authorities the risk of having no access tot he asylum procedure and being sent back by the Greek Authorities. The Court considers however, that it was in fact up tot he Belgian authorities, faced with the situation described above, not merely to assume that the applicant would be treated in conformity with the Convention standards but, on the contrary, to first verify how the Greek authorities applied their legislation on asylum in practice.” (Nansen Note). In strijd met de rechtspraak van het Hof van Justitie heeft de Belgische overheid geen enkel onderzoek verricht naar deze situatie. Zij voegt geen landinformatie aan het administratief dossier, en verwijst evenmin naar enige landinformatie in de bestreden beslissing. Nadat de asielaanvraag van verzoekers ouders werd afgewezen, is nieuwe landinformatie verschenen: Op 17/02/2020 publiceerde het EHMR dat een zaak aanhangig werd gemaakt tegen een beslissing waarin een asielaanvraag niet-ontvankelijk werd verklaard in Nederland. De aanvraag betreft een Syrisch gezin bestaande uit een echtgenoot, echtgenote - die een zeldzame,

genetische huidaandoening heeft - en twee kinderen jonger dan drie jaar, aan wie in maart 2017 in Griekenland internationale bescherming werd verleend.

Eind augustus 2017, kort na de geboorte van het tweede kind, mochten zij niet langer verblijven in de aan hen toegewezen accommodatie in Athene. Nadat zij bijna twee maanden zonder andere toegewezen woonruimte en zonder middelen om in hun levensonderhoud te voorzien waren gebleven, hebben zij Griekenland verlaten en in Nederland asiel aangevraagd. Dit verzoek is niet-ontvankelijk verklaard omdat aan verzoekers in Griekenland reeds internationale bescherming was verleend. Het gezin benadrukt dat zij bijzonder kwetsbaar zijn aangezien hun gezin bestaat uit twee jonge kinderen en een volwassene die gespecialiseerde medische behandeling nodig heeft, en klagen dat zij in de praktijk geen toegang zullen hebben tot huisvesting in Griekenland (<https://hudoc.echr.coe.int/eng-%7B%22itemid%22%3A%22001-201475%22%7D>), DARWESH AND OTHERS v. GREECE AND THE NETHERLANDS, 52334/19, Communicated Case | 29/01/2020). » Verzoekster citeert vervolgens uit de third party intervention van RSA in het kader van deze zaak voor het EHRM waarin volgens verzoekster duidelijk wordt aangegeven dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van ernstige materiële deprivatie “...” (punten 7 en 3). Zij stelt dat er geen kans is op verbetering en wijst er op dat naast deze besluiten van RSA ook rapport werd gepubliceerd door Mobile Team (THE LIVING CONDITIONS OF APPLICANTS AND BENEFICIARIES OF INTERNATIONAL PROTECTION EVIDENCE OF GREECE'S FAILURE TO PROVIDE SUSTAINABLE ACCOMMODATION SOLUTIONS MOBILE INFO TEAM Feb 2021). Zij argumenteert dat geheel terecht werd opgeworpen door verzoeksters vader dat hun Griekse verblijfsdocumenten niet meer geldig zijn en dat L. zelfs geen Griekse verblijfsdocumenten heeft ingevolge haar geboorte en wijst er op dat het gebrek aan een geldige verblijfsvergunning tot gevolg heeft dat er geen toegang meer is tot sociale bijstand: “...” (RSA, 6-15). Zij stelt dat het rapport van Mobile Team bevestigt dat de toegang tot documenten het meest problematisch is voor personen die terugkeren naar Griekenland na een verblijf in een andere Europese Lidstaat en dat dit eveneens het geval is voor gezinnen met minderjarige kinderen “...” (Mobile Team). Volgens verzoekster stelt het CGVS ten onrechte dat de documenten uiteindelijk wel zullen verkregen worden/verlengd worden. Het is mogelijk om een verlenging van bestaande documenten aan te vragen, maar in de praktijk kan dit tot gevolg hebben dat de betrokkene zes maanden lang geen of nauwelijks toegang heeft tot sociale zekerheid, gezondheidszorg en overige vormen van bijstand: “...” (<https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2020/01/NANSEN-Situation-des-be%CC%81ne%CC%81ficiaires-de-protection-internationale-en-Gre%CC%80ce-de%CC%81cembre-2019.pdf>). Zij stelt vervolgens dat “Het meisje L., dat geboren is in België, heeft zelfs helemaal geen documenten, en zal aldus een asielaanvraag moeten indienen of een familievisum aanvragen. Dit zal langer dan 6 maanden duren. Bij de beoordeling van de asielaanvraag moet rekening worden gehouden met het belang van het kind. Er kan niet verwacht worden dat een kind van amper 2 en 5 jaar, onder wie één kindje medische en/of psychologische begeleiding nodig heeft, gedurende 6 maanden lang geen toegang hebben tot gezondheidszorg, huisvesting en andere vormen van sociale zekerheid. » Met betrekking tot toegang tot gezondheidszorg stelt verzoekster dat los van het gegeven dat een AMKA nummer vereist is om toegang te krijgen tot gezondheidszorg, dit laatste ook beperkt wordt door diverse andere obstakels: “...” (RSA). Zij citeert vervolgens ook de RSA third party intervention om aan te tonen dat sociale zekerheidsuitkeringen nauwelijks beschikbaar zijn door de vereiste van een vast adres of jarenlang verblijf in Griekenland, dat terugkeerders geen enkele begeleiding krijgen voor noch toegang hebben tot sociale huisvesting. Zij wijst er op dat veel statushouders overleven op straat of in kraakpanden en dat er veel te weinig opvangcentra zijn voor daklozen; dat de projecten voor huisvesting niet toegankelijk zijn voor verzoekster nu de ouders reeds geruime tijd geleden internationale bescherming hebben gekregen (Mobile Info) en dat de levensomstandigheden niet alleen op straat maar ook in de kraakpanden menonwaardig zijn voor minderjarige kinderen en voegt ter staving twee foto's toe opgenomen in het rapport van Mobile Info team). Tenslotte betoogt verzoekster dat “blijkt uit de eerste asielaanvraag van verzoekers (die werd ingediend door hun ouders) dat het gezin volledig op zichzelf aangewezen was nadat zij hun statuut hadden gekregen. Zij konden niet overleven omdat ze geen werk konden vinden. Gezien hun financiële problemen waren ze noodgedwongen om het land te verlaten: “On devait compter sur nous-mêmes, trouver un travail, pour payer le loyer , trouver une maison etcetera. Après avoir le statut, un certain temps je suis restée chez l'ami de mon marie le temps d'avoir le titre de voyage et j'ai quitté la Grèce. » (vrije vertaling : « We moesten op onszelf rekenen om een werk te vinden, de huur te betalen, een huis te vinden enz. Na de toekenning van ons statuut ben ik bij de vriend van mijn man gebleven totdat we onze verblijfstitel hadden gekregen en heb ik het land verlaten”) (verhoor mama, p. 5/7). Aldus is het virtueel onmogelijk dat de familie met twee minderjarige kinderen, waarvan ééntje psychologische problemen heeft, daadwerkelijk toegang krijgt tot medische gezondheidszorg huisvesting en sociale zekerheidsuitkeringen. Bij een terugkeer loop het kindje bijgevolg een reëel risico om terecht te komen in een situatie van extreme materiële deprivatie.

Het gegeven dat de ouders geen tweede asielaanvraag in eigen naam hebben ingediend, doet hieraan geen afbreuk."

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen, de asielaanvraag van verzoekster ontvankelijk te verklaren en het statuut van erkend vluchteling, ondergeschikt subsidiaire bescherming te willen toekennen.

2.2. Verzoekster voegt de aanstelling pro deo en de bestreden beslissing toe aan het verzoekschrift.

3. Beoordeling

3.1. De minderjarige, in België geboren verzoekster, diende een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielautoriteiten via haar ouders op grond van artikel 57/1 § 2, van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *"de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten."*

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *"De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen."* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

De Raad herinnert er aan dat eigen feiten in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet niet noodzakelijk *"nieuwe elementen"* of feiten hoeven te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (EASO, *Practical Guide on Subsequent Applications*, december 2021, p. 44).

3.2. Verzoeksters vader heeft tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS onder meer benadrukt dat zijn dochter geen Griekse documenten heeft omdat ze in België geboren is en er geen recht op onderwijs en gezondheidszorg zal hebben (notities PO, p. 5) alsook dat zij Griekenland 4 jaar geleden verlaten hebben, dat hij denkt dat de autoriteiten zijn documenten niet gaan verlengen en dat de situatie van zijn dochter onduidelijk is (notities PO, p. 7).

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat het verzoek volledig berust op dezelfde gronden die verzoeksters ouders aanhaalden in hun verzoek om internationale bescherming en het feit dat de problemen van de ouders in Syrië niet relevant werden geacht omdat aan hen reeds internationale bescherming werd toegekend in Griekenland en zij niet hebben kunnen aantonen dat zij (of wat dat betreft, hun gezin) er niet langer over actuele en toereikende bescherming zou beschikken. Wat betreft de redenen waarom verzoekster niet naar Griekenland zou kunnen gaan, wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd: *"Hij herhaalde verder de slechte levensomstandigheden in Griekenland en de problemen die hij ondervond met M. A. A. als reden waarom jij en je zus niet naar Griekenland zouden kunnen terugkeren (CGVS p.5). De exacte motivering hieromtrent staat duidelijk weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van je ouders in het kader van hun verzoek (zie beslissingen CGVS die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat deze zelfde motieven in jouw hoofde wel een apart verzoek rechtvaardigen."* De beslissingen genomen in hoofde van de ouders van verzoekster, werden bijgebracht door verwerende partij als bijlage bij haar nota dd. 30 april 2021.

Uit het administratief dossier blijkt dat de ouders van verzoekster een verzoek om internationale bescherming indienden op 11 december 2018 en dat zij bij het CGVS gehoord werden op 12 juni 2019. De door de ouders van verzoekster ingediende verzoeken om internationale bescherming werden door de commissaris-generaal niet ontvankelijk verklaard op 24 juli 2019 op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet omdat zij reeds internationale bescherming genoten in een andere EU lidstaat, met name Griekenland. Verzoekster werd in België geboren op 25 augustus 2019.

De Raad stelt verder vast dat verzoekster in eigen naam via haar ouders een apart verzoek om internationale bescherming indiende, nadat het verzoek om internationale bescherming in hoofde van de ouders werd afgewezen door verwerende partij en bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest van 20 januari 2020.

Volgens artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt een persoon die een verzoek om internationale bescherming indient, vermoed dit verzoek ook in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdelingen over wie hij het ouderlijk gezag uitoefent. Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing wordt genomen met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming. *In casu* stelt de Raad vast dat verzoekster nog niet was geboren op het ogenblik dat haar ouders een verzoek om internationale bescherming indienden en door het CGVS werden gehoord, zodat op dat ogenblik het verzoek niet kon worden ingediend namens verzoekster. Hieruit volgt ook dat zij in het kader van hun verzoek om internationale bescherming niet nuttig zijn gehoord met betrekking tot hun in België geboren dochter. Er kan dan ook niet afdoende blijken dat er *in casu* sprake zou zijn van een eerder verzoek om internationale bescherming dat op nuttige wijze werd ingediend namens de in België geboren minderjarige verzoekster door haar ouders die over haar het ouderlijk gezag uitoefenen, in de zin van artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. In dit verband stelt de Raad ook vast dat uit het administratief dossier niet kan blijken dat verzoekster in de loop van de beroepsprocedure bij de Raad op de bijlage 26 van één van beide ouders werd vermeld.

Dat het arrest van de Raad van 20 januari 2020 als een eindbeslissing geldt voor het hele gezin, inclusief verzoekster, wat betreft de door de ouders ingediende verzoeken om internationale bescherming zoals verwerende partij betoogt in haar nota, doet hieraan geen afbreuk. Het in eigen naam ingediende verzoek van verzoekster dat in het kader van de huidige procedure door de Raad moet worden beoordeeld was immers niet het voorwerp van het beroep tegen de beslissingen genomen in hoofde van de ouders van verzoekster. Verder stelt de Raad ook vast, zoals blijkt uit wat hierna volgt, dat verzoekster in het kader van de huidige procedure specifieke informatie bijbrengt met betrekking tot de Griekse wetgeving, die relevant is voor de beoordeling van de juridische situatie van verzoekster en waarvan niet blijkt dat deze voorlag bij de behandeling van het door verzoeksters ouders ingestelde beroep tegen de in hun hoofde genomen beslissingen. Er kan niet blijken dat in het kader van de procedure van de ouders als dusdanig rekening werd gehouden met de feiten eigen aan de individuele omstandigheden van verzoekster, met name het gegeven dat zij zelf geen internationale bescherming in Griekenland heeft verkregen.

3.3. Zoals reeds vermeld werd door verzoeksters vader aangehaald dat zijn dochter in België geboren is en geen documenten heeft in Griekenland. Vermits zij nog niet geboren was toen haar ouders in Griekenland internationale bescherming verkregen, kon het in Griekenland ingediende verzoek niet mede namens verzoekster worden ingediend. Uit de bestreden beslissing en de nota ingediend door verwerende partij blijkt dat verwerende partij als dusdanig niet betwist dat verzoekster actueel geen internationale bescherming geniet in Griekenland of in een andere EU Lidstaat. Er wordt in de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster geen toepassing gemaakt van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de verzoeken om internationale bescherming van beide ouders niet ontvankelijk werden verklaard omdat zij reeds internationale bescherming genieten in Griekenland.

In essentie wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat de ouders van verzoekster, gelet op artikel 23 van Richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna Kwalificatierichtlijn), zich moeten beroepen op de geëigende procedures die hen naar Grieks recht ter beschikking staan om te bekomen dat verzoekster, als gezinslid van personen die internationale bescherming hebben verkregen in Griekenland, aanspraak kan maken op een aantal voordelen, zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Zoals ook aangehaald in de bestreden beslissing, voorziet artikel 23 van de Kwalificatierichtlijn geen verplichting voor de Lidstaten om gezinsleden van de persoon die internationale bescherming geniet, die zelf niet in aanmerking komen voor internationale bescherming, dezelfde (of een andere) internationale beschermingsstatus te geven, zoals ook opgemerkt in de bestreden beslissing en de nota van verwerende partij. De Raad leest in het door verzoekster geciteerde ECRE, AIDA Country Report, Greece: "According to Article 23 PD 141/2013, as amended by Article 21 L 4375/2016, family members

of the beneficiary of international protection who do not individually qualify for such protection are entitled to a renewable residence permit, which must have the same duration as that of the beneficiary" (vrije vertaling: "Overeenkomstig artikel 23 PD 141/2013, zoals gewijzigd door artikel 21 L 4375/2016, hebben gezinsleden van de begunstigde van internationale bescherming die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, recht op een verblijfsvergunning, die dezelfde duur moet hebben als de verblijfsvergunning van de begunstigde"). Uit de beschikbare landeninformatie kan verder niet blijken dat gezinsleden van personen die internationale bescherming hebben gekregen, op basis van de Griekse nationale wetgeving, automatisch dezelfde internationale beschermingsstatus worden toegekend.

Hieruit volgt dat volgens de beschikbare landeninformatie, verzoekster, als gezinslid van personen die internationale bescherming hebben verkregen in Griekenland, in deze lidstaat weliswaar een verblijfsvergunning van dezelfde duur als de verblijfsvergunning van haar ouders kan verkrijgen, maar niet dezelfde (of een) internationale beschermingsstatus in de zin van artikelen 13 en 18 van de Kwalificatierichtlijn, zonder er zelf een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend.

In casu diende de minderjarige verzoekster bij de bevoegde Belgische autoriteiten in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in via haar ouders. De Raad stelt in dit verband vast dat geen overnameverzoek werd overgemaakt aan een andere EU Lidstaat op basis van de Verordening nr. 604/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking) (hierna: Dublin III-Verordening). Hieruit blijkt dat de Belgische autoriteiten zich verantwoordelijk achten voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming ingediend in eigen naam via haar ouders handelend als wettige vertegenwoordigers.

Zoals reeds aangehaald werd verzoekster in België geboren en wordt niet betwist dat zij in Griekenland actueel geen internationale bescherming geniet. De mogelijkheid om een verblijfsrecht en een zelfde verblijfsvergunning te verkrijgen als familielid van begunstigten van internationale bescherming kan niet worden gelijkgesteld met een internationale beschermingsstatus, zelfs niet als dergelijke verblijfsvergunning bescherming zou bieden tegen non-refoulement. Een verzoek om internationale bescherming houdt de vraag in aan de Belgische asielinstanties om de vrees voor vervolging of ernstige schade te beoordelen ten aanzien van het land van nationaliteit van verzoekster, *in casu* Syrië.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de door verzoeksters ouders aangehaalde problemen met en vrees voor het regime in Syrië in de beslissing genomen in hoofde van de ouders, irrelevant werden geacht omdat hun situatie niet langer ten overstaan van Syrië maar ten overstaan van Griekenland dient te worden beoordeeld. Bijgevolg stelt de Raad vast dat ook met betrekking tot het door verzoeksters ouders ingediende verzoek om internationale bescherming geen beoordeling werd gemaakt van de nood aan internationale bescherming ten aanzien van het land van nationaliteit van verzoekster.

Gelet op het feit dat verzoekster zelf geen internationale bescherming geniet in Griekenland en de mogelijkheid om een verblijfsvergunning te verkrijgen hier niet mee kan worden gelijkgesteld, kan verwerende partij niet volstaan met te verwijzen naar de door Griekenland toegekende internationale beschermingsstatus van de ouders van verzoekster om te besluiten dat zij geen eigen feiten aanbrengt die een apart verzoek rechtvaardigen.

De loutere vaststelling dat verzoeksters ouders internationale bescherming hebben gekregen in Griekenland, ontslaat verwerende partij immers niet van de verplichting om het eigen verzoek om internationale bescherming, ingediend door verzoekster die in België geboren is via haar ouders, te onderzoeken ten aanzien van het land van herkomst van verzoekster.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt evenwel dat verzoeksters eventuele nood aan internationale bescherming uitsluitend werd onderzocht en beoordeeld ten aanzien van Griekenland.

De nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet echter worden getoetst ten aanzien van het land van nationaliteit van de minderjarige verzoekster, *in casu* Syrië, nu is gebleken dat zij actueel geen internationale bescherming geniet in Griekenland en uit niets kan blijken dat zij in enig ander land dergelijke bescherming geniet. Er anders over oordelen zou immers betekenen dat verzoekster, die zelf geen internationale bescherming geniet in Griekenland of in enig ander land, de mogelijkheid ontzegd wordt om in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Gelet op het voorgaande, is de Raad *in casu* van oordeel dat verzoekster eigen feiten heeft aangebracht die betrekking hebben op haar individuele situatie die een apart verzoek rechtvaardigen, maar dat verwerende partij geen onderzoek heeft verricht naar verzoeksters nood aan internationale bescherming ten aanzien van haar land van nationaliteit, Syrië. Zoals terecht opgeworpen in het verzoekschrift, zijn *in casu* de voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet niet vervuld. Er is geen reden om de behandeling van het beroep uit te stellen in het licht van de hangende prejudiciële vraag bij het Hof van Justitie.

Het administratief dossier bevat ter zake geen landeninformatie zodat het voor de Raad onmogelijk is om te beoordelen of verzoekster actueel in haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel of zij er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 maart 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET